

Almindelige Bestemmelser for Ombudsmandens virksomhed

I medfør af landstingslov nr. 7 af 13. juni 1994 om Landstingets Ombudsmand, § 3, fastsættes:

§ 1. Ombudsmandens virksomhed omfatter samtlige offentlige institutioner og forvaltninger under Grønlands Hjemmestyre, bortset fra Landstinget, dets udvalg og administration.

Stk. 2. Ombudsmandens virksomhed omfatter dog offentlige institutioner og virksomheder m.v. organiseret på privatretligt grundlag i det omfang, dette er fastsat i lovgivningen, eller Landsstyret i medfør af § 1, stk. 2, i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning eller § 1, stk. 2, i landstingslov nr. 9 af 13. juni 1994 om offentlighed i forvaltningen, har besluttet, at disse landstingslove skal gælde for sådanne institutioner og virksomheder m.v.

Stk. 3. Ombudsmandens virksomhed omfatter tillige kommunerne.

§ 2. Ombudsmanden kan behandle klager over de i § 1 anførte organer og over personer som virker i de pågældende organers tjeneste.

Stk. 2. Ombudsmanden kan af egen drift undersøge sager inden for det i § 1 anførte område.

Stk. 3. Ombudsmanden kan, med respekt af retsplejelovgivningen, som led i sine undersøgelser, besigtige et tjenestested eller kræve indsigt i samtlige dokumenter, protokoller og oplysninger opbevaret elektronisk.

§ 3. Enhver kan med de i stk. 2 anførte forbehold klage direkte til Ombudsmanden.

Stk. 2. Ombudsmanden skal afvise en klage, hvis

1) der klages over en afgørelse, som kan ændres af en anden administrativ myndighed. Ved klager over administrative afgørelser, som kan indbringes for et landsstyremedlem eller det samlede Landsstyre, skal Ombudsmanden dog kun afvise klagen, såfremt han bliver bekendt med, at afgørelsen er indbragt for det pågældende landsstyremedlem eller Landsstyret.

2) sagen er forældet,

3) klagen vedrører Statens myndigheder eller i øvrigt ikke er omfattet af Ombudsmandens kompetence efter § 1,

4) der er anlagt sag ved domstolene om det spørgsmål, klagen vedrører,

5) klagen i øvrigt efter sin beskaffenhed ikke kan danne grundlag for en undersøgelse.

Stk. 3. Beslutter Ombudsmanden at afvise en klage, skal der så vidt muligt gives vejledning om andre klagemuligheder. Afvises en klage fordi, den angår Statens myndigheder, kan Ombudsmanden i forbindelse med afvisningen oversende sagen til Folketingets Ombudsmand.

Stk. 4. Klages der over sagsbehandlingen i en sag, hvis afgørelse Ombudsmanden efter stk. 2, nr. 1 eller nr. 4 ikke kan behandle, kan Ombudsmanden stille klagen i bero indtil, der foreligger en endelig afgørelse fra den højere administrative myndighed eller fra domstolene. Ombudsmanden skal i givet fald underrette den højere administrative myndighed om, at klagen over sagsbehandlingen er stillet i

bero.

§ 4. En klage skal så vidt muligt være affattet skriftligt, og skal angive klagerens navn og postadresse, og kan eventuelt underbygges med bilagsmateriale. Klages der over bestemte personer, skal dette klart angives.

§ 5. En klage som ikke afvises eller stilles i bero eller på det foreliggende grundlag besvares overfor klageren uden kritik af eller henstilling til nogen myndighed eller person, sendes til udtalelse hos den myndighed, klagen angår, og tillige ved klager over personer, hos den pågældende person. Ved klager over tjenestemænd, skal indklagede gøres opmærksom på, at vedkommende kan forlange, at sagen behandles efter reglerne i tjenestemandsløvgivningen om disciplinærundersøgelser.

Stk. 2. Ombudsmanden kan forlange tilsendt udskrifter af forhørsprotokoller m.v. i klagesager som overgår til behandling i henhold til tjenestemandsløvgivningen.

§ 6. Principperne i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, bortset fra reglerne om aktindsigt, finder tilsvarende anvendelse på Ombudsmandens sagsbehandling.

§ 7. Ombudsmanden kan, selvom et påklaget forhold ikke giver anledning til kritik eller påtale, altid fremsætte sin opfattelse af sagen overfor den, som klagen angår.

Stk. 2. Ombudsmanden kan endvidere gøre opmærksom på behov for ændringer af retsteknisk art i hjemmestyrets lovgivning, administrativt fastsatte retsfor skrifter og vejledninger. Finder Ombudsmanden, at sådanne ændringer i gældende lovgivning bør overvejes, skal Landstingets Retspolitiske Udvalg og Landsstyret orienteres særskilt herom.

Stk. 3. Ombudsmanden kan i øvrigt foreslå foranstaltninger, som han finder nyttige til fremme af retssikkerheden eller til forbedring af administrationen.

§ 8. Finder Ombudsmanden, at personer eller myndigheder har begået fejl eller forsømmelser af væsentlig betydning, eller at der bør rejses sag mod et landsstyremedlem i henhold til landstingsloven om landsstyremedlemmers ansvarlighed, underrettes Landstinget og Landsstyret særskilt herom. Er sådanne fejl begået i en kommune, underrettes tillige kommunalbestyrelsen.

§ 9. Ombudsmanden afgiver årligt, på Landstingets 2. ordinære samling, en skriftlig beretning om sin virksomhed i det forudgående kalenderår.

§ 10. Ombudsmanden er omfattet af gældende lovregler for Grønlands Hjemmestyres og kommunernes arkiv- og journalvæsen.

§ 11. Ombudsmanden fremsætter i samarbejde med Landstingets formandskab forslag til embedets bevillinger, regnskabsmæssige bemærkninger og besvarelse af revisionsanmærkninger.

Stk. 2. Ombudsmandens bogholderi forestås af Landstingets formandskab.

§ 12. Når Ombudsmanden midlertidigt er forhindret i at varetage sine opgaver af andre årsager end inhabilitet, varetages disse opgaver, under Ombudsmandens ansvar, af den medarbejder, Ombudsmandens bemyndiger hertil.

Stk. 2. Landstinget vælger efter hvert Landstingsvalg en Sætte-Ombudsmand, som skal fungere, når Ombudsmanden, som følge af inhabilitet, er forhindret i at varetage sine opgaver.

§ 13. Disse Almindelige Bestemmelser træder i kraft 1. juli 1995, og har virkning for alle sager, som Ombudsmanden ikke har afsluttet ved ikrafttrædelsen.

Stk. 2. §§ 11 og 12 har virkning fra 1. april 1995.

Landstingets Bureau, den 14. juni 1995

Knud Sørensen

/

Alibak Steenholdt